

[Miljøministeren]

blive skudt med kugle, andre at det er bedre. Jeg synes, det er klogest at opretholde den meget stramme dispensationsregel, følge sagen nøje og drøfte den med Vildtforvaltningsrådet, når der skal tages endelig stilling.

Generelt har flere partier også et kritisk syn på spørgsmålet om burfugle og jagt med rovfugle. Lad mig understrege, at loven fastslår jo, at det er forbudt, men at der kan gives dispensation. Den mulighed eksisterer allerede i den gældende lov, det er ikke noget nyt. Det nye er, at vi indfører mulighed for blodprøver og DNA-test, og det er noget afgørende nyt, det er det andet ikke.

Jeg kan godt forestille mig – men det synes jeg vi skal drøfte nøje i udvalget – at når man har mulighed for at foretage DNA-test og tage blodprøver, kan man tillade andengenerations burfugle at efterleve deres natur under kontrollerede forhold og selvfølgelig kun mod konkret dispensation. Jeg tænker her især på falke til jagtbrug. Men spørgsmålet er, om vi hellere skal sige til falkejægerne, at de godt må beholde fuglene, men de må tage til Tyskland og udøve denne sport. Det er jo sådan, at i de øvrige EF-lande er den jagtform faktisk tilladt.

Men her synes jeg egentlig, at der er mere konsekvens i det, hr. Henning Nielsen sagde, og som fru Lone Dybkjær også var inde på. Jeg har fuld respekt for, at man mener, at der skal overhovedet ikke gives tilladelse til den slags, uanset om der er tale om anden eller tredje generation. Det er et konsekvent synspunkt, og så falder det første synspunkt jo også bort. Men man skal bare være opmærksom på, at vi kan ramle ind i en kolossal masse problemer, CITES-problemer for eksempel. Vi kan også komme i konflikt med dyreværnsloven. Hvad vil der egentlig ske, hvis vi slipper alle disse fugle løs fra den ene dag til den anden på en given dato? Kan vi ikke forudse en masse af de danske skove og det åbne land, for de vil jo ikke have store chancer for at klare sig? Så spørgsmålet er, om dyreværnsloven i virkeligheden ikke kommer ind i billedet.

I hvert fald fremgår det vel af det, jeg siger her, at et så klart standpunkt i hvert fald kan give et overgangsproblem, som kan blive temmelig alvorligt, og derfor synes jeg, at vi skal drøfte det nøje og ansvarsfuldt i udvalget. Jeg vil også meget gerne give udvalget de forskellige konventionsregler om handel med fugle og

om burfugle, for reglerne er meget kringledede, og der er mange forskellige internationale konventioner på området.

Hr. Rønholt har fuldstændig ret i, at hvis man skal ombringe et anskudt stykke vildt, skal man selvfølgelig benytte det skånsomste og hurtigste middel. Det er jo ikke ensbetydende med, at man skal bruge bøssen en gang til, det kan godt være jagtkniven, der skal i brug.

Til hr. Aage Brusgaard vil jeg sige, at der er jo tale om en generel rådighedsindskrænkning. Men hvis man mener, at denne generelle rådighedsindskrænkning er på kanten af grundloven eller på den anden side grundloven, er det jo kun domstolene, der kan afgøre det, vi kan ikke afgøre det her.

Hr. Peter Hansen-Nord ønsker en formålsbestemt anvendelse af provenuet. Det er jo også slået fast i lovforslaget, at provenuet skal anvendes inden for lovens formål, og jeg vil godt sige – og det er også et svar til hr. Jes Lunde – at så skulle vi måske også blive enige om i udvalget at sætte jagtafgiften i vejret, fordi vi vil gerne have disse vildtreservater. De skal jo finansieres, og de vil kunne finansieres gennem en rimelig forhøjelse af jagttegnsafgiften. Det er faktisk en del af lovens formål.

Jeg er klar over, at hr. Ole M. Nielsen vil være imod det, men jeg må dog minde om, at afgiften er helt nede på 220 kr., hvilket er meget, meget billigt. Loven sikrer også, at der er bæredygtige vildtbestande her i Danmark, og den giver offentlige garantier og sikkerhed for at kunne udøve jagt. Så jeg vil egentlig foreslå, at vi finder frem til den rigtige forhøjelse af jagttegnsafgiften – selvfølgelig helst i enighed – så vi får råd til at lave disse vildtreservater, som vi alle sammen er så glade for. Jeg er enig med hr. Jes Lunde i, at der også er meget stor lokal interesse for dem, og at man allerede nogle steder er på vej til at udpege dem.

Til hr. Peter Hansen-Nord, som efterlyste en fleksibel start på jagttiderne, kan jeg oplyse, at det er bekendtgørelsesstof. Vi kan drøfte det i udvalget, men ideen er jo at give vildtet fred i større dele af året, end tilfældet er i dag. Det er jo formålet med lovforslaget, det er den balance mellem jægerne og vildtet, vi søger at finde frem til. Naturligvis kan der være hensigtsmæssige ting, som kan drøftes i udvalget, men grundtanken er: Lad os give vildtet mere fred, end vi hidtil har gjort.